

DECIZIA

Nr. /
privind solutionarea contestatiei formulata de
DI. xxxxx
inregistrata la D.G.F.P. a judetului XXXX
sub nr. **XXXX/30.06.2010**

Directia Generala a Finantelor Publice a judetului XXXX a fost sesizata de catre Directia Regionala pentru Accize si Operatiuni Vamale XXXX - Directia Judeteana pentru Accize si Operatiuni Vamale XXXX cu adresa nr. XXXX/SIFCU/29.06.2010, inregistrata la Directia Generala a Finantelor Publice a judetului XXXX sub nr. XXXX/30.06.2010 asupra contestatiei formulate de

DI. XXXX
cu domiciliul in XXXX, Str. XXXX, jud. XXXX

inregistrata la Directia Judeteana pentru Accize si Operatiuni Vamale XXXX sub nr. XXXX/09.06.2010 si la Directia Generala a Finantelor Publice a judetului XXXX sub nr. XXXX/30.06.2010.

DI. XXXX formulează contestație împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. XXXX/26.03.2010 încheiata de catre Directia Judeteana pentru Accize si Operatiuni Vamale XXXX.

Suma totala contestata este in cuantum de **4.639 lei** reprezentand majorari de intarziere aferente Actului constatator nr. XXXX/02.04.2003 emis de Biroul Vamal XXXX.

Contestatia a fost depusa in termenul legal de depunere prevazut de art. 207 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicat.

Contestația a fost semnată de reprezentantul legal al petentei, Avocat XXXX si poarta ștampila Cabinetului de avocat XXXX, la dosarul cauzei fiind anexată împuternicirea avocațială în original, așa cum prevede art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Fiind indeplinita procedura de forma, s-a trecut la solutionarea contestatiei.

I. Petentul a depus contestație împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. XXXX/26.03.2010 emisă de catre Directia

Judeteana pentru Accize si Operatiuni Vamale XXXX, solicitând anularea acesteia ca nedatorata iar in subsidiar ca prescisa pentru următoarele motive:

- invoca necomunicarea actelor privind creanta principala care ar fi dus la obligatia de plata a accesoriilor in valoarea totala de 4.639 lei constand in majorari taxe vamale in valoare de 3.898 lei si majorari TVA in valoare de 741 lei.

- de asemenea invoca prescriptia creantei aferenta la „ AC XXXX/02.04.2003 XXXX „ aratand ca termenul de plata al acestei creante putand fi cel mult pana la 31.12.2008.

In concluzie petentul solicita admiterea contestatiei si anularea actelor contestate.

II. Organele vamale precizează că, la data de 13.01.2001, dl XXXX s-a prezentat la Biroul Vamal XXXX in vederea plasarii sub regim de tranzit vamal a unei cisterne pentru carburant, in acest sens fiind emisa Declaratia vamala de tranzit nr.IXXXX/13.01.2001. Intrucat Dl. XXXX nu s-a prezentat in termenul acordat de autoritatea vamala la Biroul Vamal de destinatie XXXX in vederea achitarii drepturilor vamale si incheierea operatiunii de tranzit, s-a incheiat Actul constatator nr. XXXX/02.04.2003, în care s-au stabilit în sarcina d-lui XXXX, obligații vamale în suma de 6.354 lei. Titularul nu a contestat Actul constatator nr. XXXX/02.04.2003.

Deoarece debitul aferent Actului Constatator nr. XXXX/02.04.2003 nu a fost achitat, în condițiile în care dreptul autorității vamale de a proceda la executarea silită s-a născut la 7 zile de la comunicarea acestuia, dosarul petentului a fost transmis Direcției Regionale Vamale XXXX, în vederea executării silită, în conformitate cu dispozițiile art. 40 și art. 41 din OG nr. 61/2003, în dosarul de executare silită nr. XXXX/2003 fiind emisă Somația XXXX/09.05.2003, comunicată petentului la data de 13.05.2003, conform copiei confirmării de primire existentă la dosarul cauzei.

Totodată înlăuntrul termenului de prescripție al dreptului de a cere executarea silită a debitului aferent Actului Constatator nr. XXXX/02.04.2003(01.01.2004 – 31.12.2008), autoritatea vamală a emis Somația nr. XXXX/25.02.2008, comunicată petentului la data de 28.02.2008, (conform copiei confirmării de primire existentă la dosarul cauzei) care, în conformitate cu dispozițiile art. 16 și art. 17 din Decretul nr. 167/1958 a întrerupt termenul de prescripție, după emiterea acestei somații începând să curgă o nouă prescripție – din data de 01.01.2009.

Înlăuntrul acestui nou termen de prescripție, în condițiile în care debitul aferent Actului Constatator nr. XXXX/02.04.2003 nu a fost achitat, s-a procedat la actualizarea accesoriilor obligațiilor fiscale principale, prin emiterea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. XXXX/26.03.2010, fiind stabilite în sarcina petentului obligații de plată accesorii în suma de 4.639 lei, calculate de la data de 01.01.2008 până la data de 31.12.2009, în conformitate cu dispozițiile art. 119 alin. 1 din OG nr.

92/2003 republicată, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

III. Având în vedere actele și documentele depuse în susținerea cauzei, motivele invocate de petentă și prevederile actelor normative în vigoare, se reține ca Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului XXXX este investit a se pronunța dacă în mod corect și legal, reprezentanții Direcției Județene de Accize și Operațiuni Vamale XXXX au stabilit în sarcina d-lui XXXX de plata suma totală de **4.639 lei** reprezentând majorări de întârziere pentru neachitarea datoriei vamale înscrise în Actul constatator nr. XXXX/2003.

Cauza supusă soluționării este ***dacă dreptul organelor vamale de a stabili obligații fiscale accesorii s-a prescris***, iar ***petentul datorează*** aceste ***accesorii*** în condițiile în care ***nu face dovada*** că până la data emiterii deciziei de calcul a accesoriilor ***ar fi achitat diferența de datorie vamală de natura taxelor vamale și taxei pe valoarea adăugată, stabilite de organele vamale în Actul constatator nr. XXXX/02.04.2003*** emis de Biroul Vamal XXXX.

În fapt, la data de 13.01.2001, dl XXXX s-a prezentat la Biroul Vamal XXXX în vederea plasării sub regim de tranzit vamal a unei cisterne pentru carburant, în acest sens fiind emisă Declarația vamală de tranzit nr. IXXXX/13.01.2001. Întrucât Dl. XXXX nu s-a prezentat în termenul acordat de autoritatea vamală la Biroul Vamal de destinație XXXX în vederea achitării drepturilor vamale și încheierea operațiunii de tranzit, s-a emis Actul constatator nr. XXXX/02.04.2003, în care s-au stabilit în sarcina d-lui XXXX, obligații vamale în suma totală de 6.354 lei. Titularul nu a contestat Actul constatator nr. XXXX/02.04.2003, debitul stabilit prin titlul de creanță respectiv Actul constatator nr. XXXX/02.04.2003 rămânând în sarcina titularului de tranzit – Dl. XXXX.

Întrucât debitul stabilit în Actul constatator nr. XXXX/02.04.2003 nu a fost achitat, Direcția Județeană de Accize și Operațiuni Vamale XXXX a actualizat majorările de întârziere pentru debitul stabilit în Actul constatator nr. XXXX/02.04.2003 în Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. XXXX/26.03.2010, comunicată petentei la data de 11.05.2010. Petenta a contestat Decizia nr. XXXX/26.03.2010, susținând că dreptul organelor vamale de a stabili obligații fiscale s-a prescris.

În drept, art. 231 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precizează următoarele:

„ART. 231

Dispoziții privind termenele

Termenele în curs la data intrării în vigoare a prezentului cod se

calculează după normele legale în vigoare la data când au început să curgă.”

Aceste dispoziții au caracter general și reglementează situația termenelor care au început să curgă sub imperiul legilor anterioare și pentru care legiuitorul a statuat că rămân supuse legilor vechi, cu excepție expresă de la principiul neretroactivității.

Potrivit acestor dispoziții legale, prescripția dreptului de a cere executarea silită a obligațiilor fiscale se calculează după normele legale în vigoare la data la care s-a născut dreptul organului vamal la acțiune.

Norma legală în vigoare la data la care a început să curgă prescripția extinctivă pentru creanțele născute înainte de data de 01.01.2004 este OG nr. 61 din 29 august 2002 republicată privind colectarea creanțelor bugetare, aplicabilă în anul 2003, când au fost emise și luate la cunoștință actele atacate, care prevede:

“ART. 138

(1) Dreptul de a cere executarea silită a creanțelor bugetare se prescrie în termen de 5 ani de la data încheierii anului financiar în care a luat naștere acest drept.”

Față de prevederile legale de mai sus se reține că termenul de prescripție a dreptului organelor vamale de a cere executarea silită a creanței bugetare stabilită în sarcina petentei prin Actul constatator nr. XXXX/02.04.2003 emis de Biroul Vamal XXXX, a început să curgă de la data de 01.01.2004.

Prin termen de prescripție, potrivit doctrinei, se înțelege intervalul de timp stabilit de lege înlăuntrul căruia trebuie exercitat dreptul la acțiune sub sancțiunea pierderii acestui drept.

În ceea ce privește cauzele de întrerupere și/sau suspendare a termenului de prescripție care a început să curgă sub imperiul legii vechi și se calculează potrivit normelor în vigoare de la acea dată, se reține faptul că în aplicarea art. 231 din Codul de procedură fiscală, republicată, mai sus citat, a fost emisă Decizia Comisiei de Proceduri Fiscale nr. 2/2008, aprobată prin Ordinul Președintelui Agenției Naționale Fiscale nr. 1754/17.12.2008, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 864 din 22.12.2008, care la pct. 1 precizează: *„Termenele în curs la data intrării în vigoare a Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se calculează după normele legale în vigoare la data când acestea au început să curgă. **Întreruperea și/sau suspendarea termenului de prescripție se supun/supune normelor în vigoare la data când acestea s-au produs.**”*

Potrivit Deciziei Comisiei de Proceduri Fiscale nr. 2/2008 se reține că întreruperea și/sau suspendarea termenului de prescripție, *„se supun/supune normelor în vigoare la data când acestea s-au produs.”*, astfel încât cauzele de întrerupere și/sau suspendare pot fi atât cele prevăzute de

legea veche, cât și cele prevăzute de noua lege, pentru termenele care au început să curgă sub imperiul legii vechi.

Pe cale de consecință, rezultă că întreruperea și/sau suspendarea termenului de prescripție se analizează în funcție de normele legale în vigoare la data producerii întreruperii și/sau suspendării termenului de prescripție, respectiv OG nr. 61 din 29 august 2002 republicată privind colectarea creanțelor bugetare, aplicabilă până în 31.12.2003, cât și OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu aplicabilitate pentru perioada 01.01.2004 până în prezent.

Cu privire la întreruperea termenului de prescripție la art. 140 din OG nr. 61 din 29 august 2002 republicată privind colectarea creanțelor bugetare, se precizează că:

„ART. 140

Termenul de prescripție prevăzut la art. 138 se întrerupe:

a) *în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;*

b) *pe data îndeplinirii de către debitor, înainte de începerea executării silite sau în cursul acesteia, a unui act voluntar de plata a obligației prevăzute în titlul executoriu ori a recunoașterii în orice alt mod a datoriei;*

c) *pe data îndeplinirii, în cursul executării silite, a unui act de executare silită;*

d) *pe data întocmirii, în condițiile prezentei ordonanțe, a actului de constatare a insolvenței debitorului;*

e) *în alte cazuri prevăzute de lege.”*

Înăuntrul termenului de prescripție, a fost emisă **Somația XXXX/09.05.2003, comunicată petentului la data de 13.05.2003**, conform copiei confirmării de primire existentă la dosarul cauzei, în conformitate cu dispozițiile art. 40 și art. 41 din OG nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, cu modificările și completările ulterioare.

Începând cu data de 01.01.2004, prin OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, la art. 133 se precizează:

„ART. 133

Întreruperea termenului de prescripție

Termenul de prescripție prevăzut la art. 131 se întrerupe:

a) *în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;*

b) *pe data îndeplinirii de către debitor, înainte de începerea executării silite sau în cursul acesteia, a unui act voluntar de plată a obligației prevăzute în titlul executoriu ori a recunoașterii în orice alt mod a datoriei;*

c) *pe data îndeplinirii, în cursul executării silite, a unui act de executare silită;*

d) *în alte cazuri prevăzute de lege.”*

În lăuntru termenului de prescripție, respectiv în data de 25.02.2008, a fost emisă Somația nr. XXXX/25.02.2008, comunicată petentei la data de 28.02.2008, (conform copiei confirmării de primire existentă la dosarul cauzei) care, în conformitate cu dispozițiile art. 16 din Decretul nr. 167/1958:

„ART. 16

Prescripția se întrerupe:

a) prin recunoașterea dreptului a căruia acțiune se prescrie, făcuta de cel în folosul căruia curge prescripția.

În raporturile dintre organizațiile socialiste, recunoașterea nu întrerupe curgerea prescripției;

b) prin introducerea unei cereri de chemare în judecata ori de arbitrare, chiar dacă cererea a fost introdusă la o instanță judecătorească, ori la un organ de arbitraj, necompetent;

c) **printr-un act începător de executare.**

Prescripția nu este întreruptă, dacă s-a pronunțat încetarea procesului, dacă cererea de chemare în judecata sau executare a fost respinsă, anulată sau dacă s-a perimat, ori dacă cel care a făcut-o a renunțat la ea.”

coroborat cu prevederile art. 133 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură fiscală, republicat, a întrerupt termenul de prescripție.

După întreruperea termenului de prescripție la data de 25.02.2008, începe să curgă un nou termen de prescripție de 5 ani, în lăuntru cărui organele vamale au dreptul de a cere executarea silită, conform art. 17 din Decretul nr. 167/1958 privind prescripția extinctivă, republicat, care stipulează:

„ART. 17

Întreruperea șterge prescripția începută înainte de a se fi ivit împrejurarea care a întrerupt-o.

După întrerupere începe să curgă o nouă prescripție.

În cazul când prescripția a fost întreruptă printr-o cerere de chemare în judecata ori de arbitrare sau printr-un act începător de executare, noua prescripție nu începe să curgă cât timp hotărîrea de admitere a cererii nu a rămas definitivă sau, în cazul executării, pînă la îndeplinirea ultimului act de executare.”

Noul termen de prescripție a început să curgă de la data de 01.01.2009. Pe cale de consecință, în condițiile în care dreptul organelor vamale de a stabili obligații accesorii nu era prescris, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale XXXX, în lăuntru termenului de prescripție, a emis Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. XXXX/26.03.2010, în conformitate cu dispozițiile legale cuprinse în OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, mai jos enumerate:

“ART. 23

Nașterea creanțelor și obligațiilor fiscale

(1) *Dacă legea nu prevede altfel, dreptul de creanță fiscală și obligația fiscală corelativă se nasc în momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le generează.*

(2) *Potrivit alin. (1) se naște dreptul organului fiscal de a stabili și a determina obligația fiscală datorată.*

(...)

ART. 91

Obiectul, termenul și momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligațiilor fiscale

(1) ***Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.***

(2) *Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel.*

ART. 92

Înteruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului de stabilire a obligației fiscale

(1) ***Termenele prevăzute la art. 91 se întrerup și se suspendă în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune potrivit dreptului comun.***

ART. 93

Efectul împlinirii termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale

Dacă organul fiscal constată împlinirea termenului de prescripție a dreptului de stabilire a obligației fiscale, va proceda la încetarea procedurii de emiteră a titlului de creanță fiscală.

ART. 145

Somația

(1) *Executarea silită începe prin comunicarea somației. Dacă în termen de 15 zile de la comunicarea somației nu se stinge debitul, se continuă măsurile de executare silită. Somația este însoțită de un exemplar al titlului executoriu.*

(2) *Somația cuprinde, pe lângă elementele prevăzute la art. 43 alin. (2), următoarele: numărul dosarului de executare; suma pentru care se începe executarea silită; termenul în care cel somat urmează să plătească suma prevăzută în titlul executoriu, precum și indicarea consecințelor nerespectării acesteia.”*

Pe cale de consecință, față de cele mai sus prezentate, se reține că a operat întreruperea termenului de prescripție a dreptului de stabilire a obligațiilor accesorii, deoarece prin comunicarea Somațiilor nr. XXXX/09.05.2003 și nr. XXXX/25.02.2008, ne aflăm în prezența unor motive care întrerup termenul de prescripție, așa cum sunt ele reglementate de

dreptul comun în materie, Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă împreună cu Codul de procedură civilă, respectiv:

CODUL DE PROCEDURĂ CIVILĂ din 9 septembrie 1865 (**republicat**)

(*actualizat*)

“ART. 101

(3) *Termenele statornicite pe ani, luni sau saptamini se sfîrșesc in ziua anului, lunii sau saptaminii corespunzatoare zilei de plecare.”*

Având în vedere cele de mai sus, precum și dispozițiile legale aplicabile speței, nu se poate admite excepția invocată de petent privitoare la dreptul organelor vamale de a stabili obligații fiscale, întreruperea anulând **prescripția începută înainte de a se fi ivit împrejurarea care a întrerupt-o**, iar **după întrerupere curgând o nouă prescripție**.

Consecința în materia creanțelor fiscale este imediată: orice act nou de executare silită cu dată certă, întocmit de organele fiscale, determină întreruperea prescripției, ceea ce înseamnă că după acest act de executare **curge un nou termen al prescripției, de 5 ani**.

În condițiile în care, petentul nu și-a exercitat dreptul conferit de legiuitor de a formula contestație împotriva Actului constatator nr.XXXX/02.04.2003 desi acesta i-a fost comunicat la data de 03.04.2003 asa cum rezulta din confirmarea de primire existenta la dosarul cauzei, iar petentul nu a achitat debitul principal și majorările de întârziere aferente stabilite prin titlul de creanta, organele vamale in mod legal au actualizat accesoriile aferente obligațiilor fiscale principale neachitate emițând Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. XXXX/26.03.2010, comunicată petentului la data de 07.05.2010.

Pentru toate aceste motive Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului XXXX nu poate admite excepția invocată de petent privitoare la dreptul organelor vamale de a stabili obligații fiscale, datoria vamală înscrisă în Actul constatator nr. XXXX/02.04.2003 nefiind prescrisă.

Pe cale de consecință, având în vedere că, așa cum s-a demonstrat în cele ce preced, dreptul organelor vamale de a stabili obligații fiscale accesorii pentru neachitarea de către petent a datoriei vamale înscrisă în Actul constatator nr. XXXX/02.04.2003 nu s-a prescris, rezultă că în conformitate cu dispozițiile art. 119 din OG nr. 92/2003, republicată privind Codul de procedură fiscală, organele autorității vamale, în mod corect și legal, au stabilit în sarcina petentului de plată suma de 4.639 lei reprezentând majorări de întârziere, motiv pentru care contestația urmează a fi respinsă.

Referitor la susținerea petentului privitoare la faptul ca nu i-au fost comunicate actele privind creanta principala, invederam ca aceasta nu corespunde realitatii din urmatoarele motive:

- adresa nr.XXXX/02.04.2003 cu care a fost transmis Actul constatator

nr.XXXX/02.04.2003 a fost primita de catre destinatarul XXXX in data de **03.04.2003** (conform copiei confirmării de primire existentă la dosarul cauzei)

- totodata petentul a actionat in judecata autoritatea vamala pentru masurile asiguratorii luate de aceasta pentru neplata datoriei vamale inscrisa in titlul de creanta Actul constatator nr.XXXX/02.04.2003, actiune care s-a incheiat cu Decizia civila nr.XXXX din 21 mai 2009 a Curtii de Apel XXXX, irevocabila, prin care s-a respins recursul formulat de catre dl. XXXXimpotriva Deciziei civile nr.30 din data de 4 februarie 2009, pronuntata de Tribunalul XXXX in dosarul nr.9449/55/2008.

Pentru considerentele mai sus prezentate si in conformitate cu art. 101, art. 166 din Codul de procedura civila, cu modificarile si completarile ulterioare, art. 1201 din Codul civil, art. 16, art. 17 din [Decretul nr. 167/1958](#) privitor la prescripția extinctive coroborate cu art. 23, art. 90, art. 91, art. 92, art. 93, art.145 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala, se

DECIDE

Respingerea contestației formulată de **DI. XXXX** cu domiciliul in XXXX, Str. XXXX, jud. XXXX, împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. XXXX/26.03.2010 încheiata de catre Directia Judeteana pentru Accize si Operatiuni Vamale XXXX, pentru suma de 4.639 lei, ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul XXXX în termen de 6 luni de la data comunicării.

Director Executiv,
XXXX